

38-39-40-41-42-43
44-45-**46**-47-48-49

Handelingen 50-51

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1988-1989

Vergaderingen van juni 1989

GEPLAND INDUSTRIETERREIN TE MEISE
TERUGVORDERING 5 PROCENT LOONMASSA DAC-PROJECTEN JEUGDSECTOR
BODEMVERVUILING TE OLEN
OVAM-STORTINGSATTESTEN HUISVUIL IN WALLONIË
MAATREGELEN I.V.M. INVOER DIERLIJKE FAECALIËN
WIJZIGING EEG-RICHTLIJN TV ZONDER GRENZEN
ADMINISTRATIEVE HULP SCHOOLHOOFDEN
TWEEDE CONTAINERTERMINAL ANTWERPSE HAVEN
MIDDELENBEGROTING 1989
UITGAVENBEGROTING 1989
INSPANNINGEN EXECUTIEVE I.V.M. INVESTERINGEN OOST-AZIE
AFSCHAFFING RICHTING ECOTECHNIEK
ONDERWIJSDECREET
OPRICHTING PLURALISTISCH CENTRUM BIJSCHOLING LEERKRACHTEN
WIJZIGING WET INRICHTING UNIVERSITAIR ONDERWIJS DOOR STAAT
WIJZIGING SOMMIGE BEPALINGEN ONDERWIJSWETGEVING
ORGANISATIE TOEZICHT, VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
WIJZIGING HUISVESTINGSCODE
VERKEERSONVEILIGHEID EXPRESSWEG ANTWERPEN-KUST
PROBLEMATIEK STOP VAN LOZEN
MILIEUHINDERENDE RECLAMEVLUCHTEN
WERKINGSBEGROTING RAAD
VERNIEUWINGSPROCEDURE BESTUURSORGANEN INTERCOMMUNALE VERENIGINGEN

Inhoud

Nr. 38 Maandag 12 juni 1989

Berichten van verhindering, blz. 1071

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1071

Verslagen

Indiening, blz. 1071

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 69)

Indiening, blz. 1071

Vragen (R.v.O. art. 70)

Vraag van de heer W. De Vlieghere tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het geplande industrieterrein te Meise in de deelgemeente Westrode, blz. 1071

Vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over de terugvoeding van vijf ten honderd van de loonmassa voor DAC-projecten in de Jeugdsector, blz. 1073

Vraag van de heer J. Geysels tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bodemvervuiling in de omgeving van het bedrijf MHO te Olen, blz. 1073

Vraag van de heer D. Vervaet tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over door OVAM toegekende attesten voor het storten van huisvuil in Wallonië, blz. 1074

Vraag van de heer J. De Seranno tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de maatregelen in verband met dierlijke faecaliën afkomstig uit het buitenland, blz. 1075

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over pogingen om de EEG-richtlijn betreffende de TV zonder grenzen te wijzigen, blz. 1076

Vraag van de heer A. Van Aperen tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de administratieve hulp voor schoolhoofden, blz. 1078

Vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over een tweede containerterminal voor de Antwerpse haven, blz. 1078

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)
— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

— 8-A (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 9

Algemene bespreking, blz. 1078

Sprekers : de heer E. Van Rompuy en mevrouw A. Duroi-Vanhelmont, verslaggevers, Minister G. Geens, de heren A. Denys, G. Verhaegen, J. Geysels, L. Hancké, P. Van Grembergen, J. Loones, V. Anciaux

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1114

Nr. 39 Dinsdag 13 juni 1989
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1115

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)
— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)
— 8-A (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

Buitenlandse en Externe Aangelegenheden, blz. 1115
Sprekers : mevrouw M. P. Kestelijn-Sierens, verslaggever, de heer H. Suykerbuyk

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1120

Sprekers : de heren W. Luyten, V. Anciaux, G. Bossuyt

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)
— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)
— 8-A (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

Buitenlandse en Externe Aangelegenheden (Voortzetting), blz. 1120
Sprekers : de heren J. De Bremeaeker, A. Kempinaire, V. Anciaux, E. Bockstal, W. Luyten, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1137

Nr. 40 Dinsdag 13 juni 1989
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1139

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)
— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)
— 8-A (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

Welzijn en gezondheid, blz. 1139
Sprekers : de heren J. Van Hecke verslaggever, H. Van Wambeke, J. Van der Sande, J. Devolder, W. Peeters, mevrouw M. Vogels, de heren M. Van Peel, V. Anciaux, W. Van Durme, mevrouw T. Merckx-Van Goye, Minister J. Lenssens, de heren A. Denys, L. Hancké, Minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1173

Nr. 41 Woensdag 14 juni 1989
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1175

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)
— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)
— 8-A (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, blz. 1175
Sprekers : mevrouw M. Tyberghien Vandenbussche, verslaggever, me

vrouw T. Merckx-Van Goey, de heren A. Beckers, F. Vreven, P. Vangansbeke, W. Van Durme, J. Van Eetvelt, H. De Loor, mevrouw F. Brepoels, J. De Seranno, Ministers L. Walt Niel, T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1200

Nr. 42 **Woensdag 14 juni 1989**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1201

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1201

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1202

erslag
Indiening, blz. 1202

Beraadslagingen van de Vlaamse Executieve
Indiening en verwijzing, blz. 1202

Kennisgeving van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1202

Ontwerp van decreet houdende de mid-
delenbegroting van de Vlaamse Gemeen-
schap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene
toelichting)
— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begro-
ting van de Vlaamse Gemeenschap voor
het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene
toelichting)
— 8-A (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen)
tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

Binnenlandse Aangelegenheden, blz. 1202

Sprekers : de heren H. De Loor, ver-
slaggever, E. Van Keirsbilck, J. Pede,
D. Vervaeke, G. Cardoen, Minister L.
Van den Bossche

Cultuur, blz. 1220

Sprekers : de heren F. Bosmans, ver-
slaggever, H. Van Rompaey, W.
Seeuws, A. De Beul, J. De Roo, W.
Van Durme, H. Lauwers, M. Desut-
ter, J. Caudron, Minister P. Dewael

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1249

Nr. 43 **Donderdag 15 juni 1989**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1251

Ontwerp van decreet houdende de mid-
delenbegroting van de Vlaamse Gemeen-
schap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene
toelichting)
— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begro-
ting van de Vlaamse Gemeenschap voor
het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene
toelichting)
— 8-A (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen)
tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

Media, blz. 1251

Sprekers : mevrouw A. Leysen, ver-
slaggever, de heren E. Van Rompuy,
M. Bartholomeeussen, D. Van Me-
chelen, A. De Beul, H. Van Diende-
ren, A. Denys, Minister P. Dewael

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1277

Nr. 44 **Donderdag 15 juni 1989**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1279

Ontwerp van decreet houdende de mid-
delenbegroting van de Vlaamse Gemeen-
schap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene
toelichting)
— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begro-
ting van de Vlaamse Gemeenschap voor
het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene
toelichting)
— 8-A (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen)
tot 9

Algemene bespreking (Voortzetting)

Economie, energie en tewerkstelling, blz. 1279

Sprekers : mevrouw M. De Meyer,
verslaggever, de heren J. Weyts, L.
Bril, H. Candries, mevrouw M. Vo-
gels, de heren F. Aerts, H. Van Rom-
paey, Minister N. De Batselier, de he-
ren D. Van Mechelen, verslaggever,
M. Olivier, mevrouw M. De Meyer,
de heer P. Vangansbeke, Minister R.
de Wulf

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1317

Nr. 45 **Vrijdag 16 juni 1989**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1319

Ontwerp van decreet houdende de mid-
delenbegroting van de Vlaamse Gemeen-
schap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene
toelichting)
— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begro-
ting van de Vlaamse Gemeenschap voor
het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene
toelichting)
— 8-A (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen)
tot 10

Algemene bespreking (Voortzetting)

Leefmilieu en Natuurbehoud, blz. 1319

Sprekers : de heren G. Beerden, ver-
slaggever, E. Vandebosch, J. Timmer-
mans, Jozef Bosmans, M. Capoen, J.
Cuyvers, J. Dufaux, J. Caudron

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1340

Nr. 46 **Vrijdag 16 juni 1989**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1341

Actuele vragen (R.v.O. art. 71)

Actuele vraag van de heer L. Dhoore tot
de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter
van de Vlaamse Executieve, Gemeen-
schapsminister van Economie, Midden-
stand en Energie, over de inspanningen
van de Vlaamse Executieve naar Oost-
Azië toe inzake buitenlandse investerin-
gen in Vlaanderen, blz. 1341

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels
tot de heer D. Coens, Gemeenschapsmi-
nister van Onderwijs, over de afschaffing
van de richting ecotechniek in de 2e en
3e graad van het eenheidstype, blz. 1342

Ontwerp van decreet houdende de mid-
delenbegroting van de Vlaamse Gemeen-
schap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene
toelichting)
— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begro-
ting van de Vlaamse Gemeenschap voor
het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene
toelichting)
— 8-A (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen)
tot 12

Algemene bespreking (Voortzetting)

Leefmilieu en Natuurbehoud (Voortzet-
ting), blz. 1343

Sprekers : de heer E. Gryp, Minister
T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz.
1354

Nr. 47 **Maandag 26 juni 1989**

Berichten van verhindering, blz. 1355

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1355

Voorstel van resolutie
Intrekking, blz. 1355

Verslagen
Indiening, blz. 1356

Jaarverslag
Indiening, blz. 1356

Verzoekschrift
Indiening en verwijzing, blz. 1356

Opmerking van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 1356

Kennisgeving van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1356

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 69)
Indiening, blz. 1356

Ontwerp van decreet houdende de mid-
delenbegroting van de Vlaamse Gemeen-
schap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene
toelichting)
— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begro-
ting van de Vlaamse Gemeenschap voor
het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene
toelichting)
— 8-A (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen)
tot 14

Algemene bespreking (Voortzetting)
Openbare werken en vervoer, blz. 1357
Sprekers : de heren M. Didden, ver-
slaggever, J. Ansoms, A. Schellens,
H. De Croo, H. Candries, H. Van
Dienderen, C. Marchand, M. Schoe-
ters, E. Beysen, G. Cardoen, W. Con-
tent, J. De Seranno, Minister J. Sau-
wens

Onderwijs en Vorming, blz. 1389
Sprekers : de heren E. Beysen, H. De
Croo, Minister D. Coens, mevrouw
A. Leysen, de heren E. Baldewijns,
R. Deswaene, L. Vanhorenbeek, F.
Sarens, M. Van Peel

Regeling van de werkzaamheden, blz.
1404

Nr. 48

Dinsdag 27 juni 1989
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1407

Ontwerp van decreet houdende de mid-
delenbegroting van de Vlaamse Gemeen-
schap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene
toelichting)
— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende de begro-
ting van de Vlaamse Gemeenschap voor
het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene
toelichting)
— 8-A (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen)
tot 15

Algemene bespreking (Voortzetting)
Onderwijs en Vorming (Voortzetting),
blz. 1407

Sprekers : de heer E. Beysen, me-
vrouw N. Maes, de heer J. Laverge,
Minister D. Coens, de heer M. Van
Peel

Ontwerp van decreet betreffende het on-
derwijs
— 222 (1988-1989) — Nrs. 1 tot 6

Voorstel van decreet van de heer A. La-
ridon houdende oprichting van een plura-
listisch centrum voor bijscholing van de
leerkrachten
— 25 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer R. Blan-
pain houdende wijziging van de wet van
28 april 1953 betreffende de inrichting van
het universitair onderwijs door de Staat
— 171 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer E. Coo-
reman c.s. houdende wijziging van de wet
van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige
bepalingen van de onderwijswetgeving
— 200 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1419
Spreker : de heer C. Moors, verslag-
gever

Regeling van de werkzaamheden, blz.
1422

Nr. 49

Dinsdag 27 juni 1989
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1423

Ontwerp van decreet betreffende het on-
derwijs
— 222 (1988-1989) — Nrs. 1 tot 6

Voorstel van decreet van de heer A. La-
ridon houdende oprichting van een plura-
listisch centrum voor bijscholing van de

leerkrachten
— 25 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer R. Blan-
pain houdende wijziging van de wet van
28 april 1953 betreffende de inrichting van
het universitair onderwijs door de Staat
— 171 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer E. Coo-
reman c.s. houdende wijziging van de wet
van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige
bepalingen van de onderwijswetgeving
— 200 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz.
1423

Sprekers : Minister D. Coens, me-
vrouw A. Leysen, de heren E. Balde-
wijns, E. Beysen, L. Vanhorenbeek,
W. Van Durme, mevrouw N. Maes,
de heren A. Laridon, C. Moors, A.
Schellens

Ontwerp van decreet tot organisatie van
het toezicht op de Vlaamse Gemeen-
schapscommissie
— 209 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1460
Sprekers : de heer H. Suykerbuyk,
verslaggever, Minister H. Weckx,

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1461

Voorstel van decreet van de heren P.
Breyne en J. Buchmann houdende wijzi-
ging van de Huisvestingscode
— 183 (1988-1989) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1463
Sprekers : de heren M. Olivier, ver-
slaggever, H. De Loor, P. Breyne,
mevrouw F. Brepoels, Minister L.
Waltmiel

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1472

Regeling van de werkzaamheden, blz.
1472

Nr. 50

Woensdag 28 juni 1989

Berichten van verhindering, blz. 1473

Ontwerp van decreet houdende de mid-
delenbegroting van de Vlaamse Gemeen-
schap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene
toelichting)
— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1473
Sprekers : de heren E. Beysen, G.
Verhaegen

Ontwerp van decreet betreffende het on-
derwijs
— 222 (1988-1989) — Nrs. 1 tot 6

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1473
Sprekers : de heer E. Beysen, Minis-

ter D. Coens, de heren W. Taelman,
R. Deswaene

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1503

Nr. 51 **Woensdag 28 juni 1989**
 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1505

Actuele vragen (R.v.O. art. 71)

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de stand van zaken in verband met de plannen voor de aanleg van een golfterrein te Brecht, blz. 1505

Actuele vraag van de heer J. De Roo tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de verkeersonveiligheid op de expressweg Antwerpen-kust, deel Zelzate-Maldegem, blz. 1506

Actuele vraag van de heer V. Peuskens tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de problematiek van de stop van Lopen, blz. 1507

Actuele vraag van de heer J. Laverge tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over milieuhinderende reclamevluchten, blz. 1507

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs
— 222 (1988-1989) — Nrs. 1 tot 6

Artikelsgewijze bespreking (Voortzetting), blz. 1508

Sprekers : de heer E. Beysen, Minister D. Coens, de heer C. Moors

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)
— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1520

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)
— 8-A (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 15

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1521
Sprekers : de heer J. Geysels, Minister G. Geens, de heer E. Beysen, Minister D. Coens, de heren C. Moors, W. Taelman, A. Denys, J. Pede, D. Van Mechelen, J. Laverge

Werkingsbegroting van de Raad

Beraadslaging en stemming, blz. 1554
Spreker : de heer C. Moors, verslaggever

Vaste Nationale Cultuurpactcommissie
Benoeming van leden, blz. 1555

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)
— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1555

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)
— 8-A (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 15

Aangehouden stemmen, blz. 1556

Hoofdelijke stemming, blz. 1567
Sprekers : de heren A. Denys, J. Geysels

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs
— 222 (1988-1989) — Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmen, blz. 1570

Spreker : de heer E. Beysen

Hoofdelijke stemming, blz. 1578
Sprekers : de heren G. Annemans, A. Laridon, E. Baldewijns, W. Van Durme, E. Beysen, C. Moors, mevrouw N. Maes

Ontwerp van decreet tot organisatie van het toezicht op de Vlaamse Gemeenschapscommissie

— 209 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1582

Voorstel van decreet van de heren P. Breyne en J. Buchmann houdende wijziging van de Huisvestingscode
— 183 (1988-1989) — Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 1583
Sprekers : de heren W. De Vlieghere, H. De Loor

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer E. Flamant tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over een alternatieve verbinding met de E 17 Gent-Antwerpen in plaats van de Wase grote ring

Hoofdelijke stemming, blz. 1584
Sprekers : de heren E. Flamant, H. Van Dienderen, mevrouw N. Maes, de heren T. Van Parijs, W. Seeuws

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer A. Kempinaire tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de onduidelijke reglementering inzake dopingcontrole

Hoofdelijke stemming, blz. 1587

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer E. Gryp tot de heer N. De Batse-lier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de mogelijk vervroegde sluiting van de Kempense Steenkoolmijnen

Hoofdelijke stemming, blz. 1588
Sprekers : de heren E. Gryp, A. Denys

Interpellatie (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer J. Devolder tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de procedure voor de vernieuwing van bestuursorganen van intercommunale verenigingen, blz. 1589

Sprekers : de heer J. Devolder, Minister L. Van den Bossche

Vakantiewensen, blz. 1595

Sprekers : de heer A. Denys, Minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1595

Verzoekschriften (R.v.O. art. 76, 3)
Besluiten, blz. 1595

Bijlagen

Begrotingstabellen, blz. 1597

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

W. De Vlieghere, G. Mommerency, A. Steverlyncx ; gezondheidsredenen.

O. Van den Broeck ; buitenslands.

G. Annemans, F. Bosmans, F. Dewinter, K. Dillen, O. Lefeber, E. Pinoie ; ambtsverplichtingen.

ACTUELE VRAGEN (R.v.O. art. 71)

Actuele vraag van de heer L. Dhoore tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de inspanningen van de Vlaamse Executieve naar Oost-Azië toe inzake buitenlandse investeringen in Vlaanderen

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dhoore tot de heer De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de inspanningen van de Vlaamse Executieve naar Oost-Azië toe inzake buitenlandse investeringen in Vlaanderen.

Het woord is aan de heer Dhoore.

De heer L. Dhoore (op de tribune): Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, collega's, mijn vraag gaat meer algemeen over de economische promotie van Vlaanderen in Oost-Azië en meer specifiek in Japan. Ik stel deze vraag vandaag om twee redenen. Ten eerste, straks zal de begroting 1990 ook door de Vlaamse Executieve worden voorbereid. Het is wenselijk dat men de zorgen van de parlementsleden kent. Ten tweede, wij staan in Vlaanderen toch met een aantal gebieden, reconversie- en ontwikkelingsgebieden, waar elke inspanning welkom is. Welnu, het is u bekend dat onder meer in mijn eigen gouw in Limburg de zaak actueel blijft naargelang de spanning ook toeneemt en er wellicht risico bestaat dat bepaalde activiteiten misschien vlugger zullen worden afgebouwd dan sommigen in hun planning voorzien.

Wij weten dat Japan een heel belangrijk investeringsland is en het misschien nog meer zal worden. De Japanners spreken op dit ogenblik over Fortress Europe. Ten opzichte van 1992 hebben de Japanners zelfs een bepaalde vrees dat de belangrijke in-

terne markt zich wat zou kunnen afschermen onder één of andere vorm. Zij willen dus hun produkten produceren in de Europese Gemeenschap zelf. Het belangrijkste researchinstituut Nomura voorziet dat de investeringen en die zijn zeer belangrijk, in de loop van de komende drie à vier jaar zullen toenemen.

De meest recente statistieken, met name voor de periode van 1 april 1987 tot einde september 1988, tonen ons aan dat niet minder dan 9,7 miljard US dollar door Japan in de Europese Gemeenschap werd geïnvesteerd. Daarvan werd 1,5 miljard US dollar in Nederland en slechts 125 miljoen in België geïnvesteerd, waarvan wellicht het grootste stuk in Vlaanderen.

Mijnheer de Minister, wij weten dat de Executieve bepaalde inspanningen doet en dat er onlangs beslist werd een investment officer naar Singapore te sturen. Singapore is echter nog niet rechtstreeks Japan. Deze persoon is verantwoordelijk voor Oost-Azië, dus voor al die landen, maar ook voor de wetenschappelijke en de technische samenwerking. Wij weten dat daarnaast een gemeenschapsattaché in de streek aanwezig is in het kader van het Belgium-Flanders Exchange Center, maar het is maar occasioneel en informeel dat die persoon zich met investeringen bezighoudt. Daarnaast zijn er nog enkel twee medewerkers van de nationale ambassade in die streek maar wij weten dat telkens twijfel bestaat over de bevoegdheden en over hoe men moet optreden ten opzichte van de verschillende Gewesten in België.

Dhoore

Mijn vraag drukt mijn bezorgdheid uit, met name bent u niet de mening toegedaan, mijnheer de Minister, dat de Executieve, samen met ons, meer inspanningen zou moeten doen. Hebt u reeds bepaalde initiatieven op het oog?

De Voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik ga graag in op de toch niet onbelangrijke vraag van collega Dhoore. Het is inderdaad zo dat de aan de gang zijnde ontwikkelingen in de wereldhandel een groei aantonen die hoofdzakelijk komt door de new industrial countries waarin het gebied dat u hebt aangeduid een centrale plaats inneemt. Trouwens, Japan neemt daarvan een belangrijk gedeelte voor zijn rekening.

Voor de Vlaamse Gemeenschap is FIOC een centraal element in het beleid om buitenlandse investeringen naar Vlaanderen te halen. Zij proberen dan ook op verschillende missies naar deze landen telkens aanwezig te zijn, alhoewel zij daarvoor niet altijd naar Japan, Taiwan of dergelijke hoeven te gaan.

Zo vond in maart in Duitsland een beurs plaats waar 400 bedrijven uit Zuid-Oost-Azië aanwezig waren. Men heeft toen van de gelegenheid gebruik gemaakt om Vlaanderen, de investeringskansen en de middelen die ter beschikking staan, aan die ondernemingen bekend te maken. Dit is een invalshoek die men duidelijk bij FIOC onderkent als een belangrijk element. De vraag rijst of er voldoende middelen zijn. Vorig jaar werd, als eerste stap, een aantal mensen op specifieke plaatsen ingezet, onder andere in Singapore, zoals u hebt vermeld, en in Osaka, waar iemand de zaken volgt. Wij zijn nog niet op de hoogte of de regionalisering van deeltaken van Buitenlandse Handel bijkomende mogelijkheden zal creëren en of wij ter zake zullen moeten bijsturen.

Ik heb de Vlaamse Raad beloofd om in oktober een beleidsnota in te die-

nen. Het wordt geen „te nemen of te laten"-nota voor de Commissie. Wij zullen een discussie ter zake voeren waarna wij ze eventueel kunnen bijsturen. Zo zullen wij moeten nagaan waar de dertien attachés, waarop wij door de wet van 8 augustus 1988 en de wet van 16 januari 1989 recht hebben, zullen zijn geplaatst en of wij zullen moeten bijsturen. Dit is mogelijk zonder direct een grondige budgettaire herstructurering door te voeren. Wij hebben alleszins oog voor de belangrijke vraag die u in verband met deze sector naar voren hebt gebracht.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de afschaffing van de richting ecotechniek in de 2e en 3e graad van het eenheidstype

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van Mevrouw Vogels tot de heer Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de afschaffing van de richting ecotechniek in de 2e en de 3e graad van het eenheidstype.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, sinds een aantal jaren bestaat in sommige vrije scholen binnen het type 1 in de tweede en derde graad de richting Ecotechniek, met vrij veel succes en ik denk dat dit normaal is. De behoefte aan mensen die aan de ene kant zicht hebben op de algemene ecologische samenhang en aan de andere kant het kunnen toepassen binnen vakdoemenen zoals chemie, biologie, economie en ook op juridisch vlak, groeit. Naarmate milieuzorg in onze samenleving belangrijk wordt zal ook de behoefte aan geschoolde mensen op de arbeidsmarkt groeien. In die zin is volgens mij de richting ecotechniek als het ware een schoolvoorbeeld van de manier waarop onderwijs inspeelt op de groeiende en toe-

komstige behoeften op de arbeidsmarkt. Deze richting ecotechniek kwam tot stand in nauwe samenwerking met de betrokken leerkrachten die daar zeer veel in investeerden qua samenstelling van de leerplannen en curricula en deze stonden in feite op punt. Vorig jaar nog werd een aangepast curriculum uitgewerkt voor het functioneren van deze richting binnen het eenheidstype. Een paar maanden vóór het eenheidstype van start gaat beslist de Hoge Raad voor het Technisch en Beroepsonderwijs deze richting niet op te richten binnen het eenheidstype. De ontmoediging en verbijstering in de betrokken scholen en bij de betrokken leerkrachten is dan ook enorm. Zij hebben daar tijdens de voorbije jaren enorm veel geïnvesteerd en voelen dit andermaal aan als een kaakslag. Het betekent een ware ontmoediging van leerkrachten die zich vandaag ten volle inzetten voor het onderwijs. Bovendien is het zelfs zo dat leerlingen die op dit ogenblik het derde jaar ecotechniek aanvatten, deze richting zelfs niet kunnen afmaken en hun vijfde jaar niet zullen kunnen aanvatten omdat vanaf 1991 de definitieve schrapping van die richting is voorzien.

Mijnheer de Minister, als Groenen voelen wij mee met deze mensen omdat wij ervan overtuigd zijn dat vakken zoals ecologie en milieuzorg in de toekomst in ons algemeen vormend onderwijs aan belang zouden moeten toenemen, willen wij tenminste onze jongeren op een verantwoorde manier opvoeden naar een samenleving voor de jaren 1990-2000. De richting ecotechniek was daarvan een voorbeeld.

Ik wil u concreet vragen ten eerste, of u het met mij eens bent dat het belang van vakken zoals ecologie en milieuzorg in de toekomst moet toenemen binnen het pakket algemene vorming en of de richting ecotechniek, die nu reeds bestaat, waar veel werd in geïnvesteerd en die volledig is uitgewerkt, daarin een belangrijke voortrekkersrol kan spelen? Ten tweede, bent u bereid om alsnog stappen te ondernemen om het behoud van de richting ecotechniek binnen het eenheidstype te garanderen van 1 september 1990?

De Voorzitter : Minister Coens heeft het woord.

Minister D. Coens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de milieuzorg is een zorg die door steeds meer personen wordt gedeeld. Het besef van de waarde en de betekenis van ons milieu is, zo hoop ik, tot een algemene cultuurwaarde aan het evolueren. In het secundair onderwijs, meer precies in de tweede en de derde graad bestaat de optie ecotechniek. In verband met uw vraag daaromtrent wil ik erop wijzen dat er in het technisch- en beroepsonderwijs momenteel meer dan 600 richtingen en opties bestaan. Dat is niet in het belang van de leerlingen, misschien wel in het belang van de scholen en de wijze waarop zij hun onderwijs kunnen aanbieden. Sommige opties zijn immers uniek in de streek. In het belang van de leerlingen en hun toekomst ben ik ervan overtuigd dat wij niet te vroeg in het kader van de leerplicht, gespecialiseerde opleidingen mogen geven. Integendeel, wij moeten alles in het werk stellen om een zo degelijk mogelijke polyvalente opleiding te verschaffen, wel te verstaan binnen een aantal grote richtingen.

Wij hebben ter zake het advies ingewonnen van de bevoegde Hoge Raad voor het Technisch en Beroepsonderwijs, waar alle betrokkenen in zeten. Wij hebben de vraag gesteld wat wezenlijk is en tevens gepeild naar hun oordeel over de zaak. De Hoge Raad heeft ons een voorstel gedaan om de meer dan 600 richtingen en opties te herleiden tot minder dan 200. Dit is een grote inspanning die ik 100 procent waardeer en honoreer. Ik sta volledig achter het voorstel in het belang van de jongeren. Ik spreek hier niet over de budgettaire betekenis van de vermindering van het aantal opties. Ik wil hier enkel spreken over de pedagogie en de maatschappijbouw.

In verband met het vak ecotechniek wil ik het volgende zeggen. Dit vak bestaat inderdaad reeds op een aantal plaatsen en is mede door de inzet van de betrokken leraren ongetwijfeld zeer waardevol. Het blijft optimaal gevaloriseerd in de nieuwe richting techniek-wetenschappen. Dat

wordt de richting waarbinnen al dat soort vakken hun plaats zullen vinden. Het vak ecologie is trouwens als volwaardig erkend.

Men moet goed beseffen dat de ecologische waardering in de opleiding zich niet mag opsluiten in één of ander vak, evenmin als in een specifieke studierichting.

Ik denk dat u het met mij eens bent dat dit een wezenlijke component uitmaakt van de totale vorming, namelijk het besef, het bewustzijn, de kennis en de wetenschap omtrent de uitdagingen van het leefmilieu. De Minister van Leefmilieu zal mij ten volle bijtreden om deze geïntegreerde aanpak te verdedigen. Dat belet niet dat de binnen de richting techniek-wetenschappen ontwikkelde vakken in de toekomst volwaardig kunnen gegeven worden. Tot slot — en dat is de grootste geruststelling — de nieuwe studierichtingen worden progressief ingevoerd. Het is onjuist te zeggen dat men de thans ingeslagen richting niet kan voortzetten. Het invoeren van de nieuwe studierichtingen zal progressief en stelselmatig gebeuren. Ik ben vast van plan mij te houden aan dit globaal kader in het belang van de jonge mensen en van hun toekomst en met het oog op een meer geïntegreerde aanpak. Het onderwijs gaat ten onder doordat alles wordt opgesloten in specialismen en vakken. Ik ben er van overtuigd dat men op de leeftijd van 14 jaar niet volwaardig kan specialiseren, het is trouwens pedagogisch en maatschappelijk onverantwoord. België is één van de weinige landen in de wereld die een leerplicht hebben tot 18 jaar. Dat is één van de mooiste sociale projecten die wij hebben gerealiseerd. Wij moeten alle jonge mensen, zonder onderscheid, een solide, valabele, brede basisvorming geven waarbij de ecologische vorming een volwaardig component uitmaakt van de algemene vorming. Gaandeweg kan men natuurlijk in de technische en beroepsrichtingen een aantal sectoren afbakenen met het oog op hetgeen de jongeren later zullen doen, in hun verdere studie of in hun beroepsleven. Ik ben het met u eens dat die algemene vorming wezenlijk is. Ik kan u echter niet volgen in het

automatisch in stand houden van de meer dan 600 studierichtingen die men ooit in een euforie tot stand heeft gebracht. Wij zullen dus beslist, maar progressief, de rationalisatie tot stand brengen zoals het hoort en dat zal gebeuren op grond van het deskundig advies van de Hoge Raad van het Technisch en Beroepsonderwijs.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989

— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

— 7-A (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

ONTWERP VAN DECREET houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989

— 6-A (1988-1989) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

— 8-A (1988-1989) — Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 12

Algemene bespreking (Voortzetting)

LEEFMILIEU EN NATUURBEHOUD (Voortzetting)

De Voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van het begrotingsdebat met de materie Leefmilieu en Natuurbehoud.

De heer Gryp heeft het woord.

De heer E. Gryp (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, het belangrijkste item in deze begroting van Leefmilieu is natuurlijk het zogenaamde Minafonds dat de financiële onderbouw moet bezorgen voor de realisatie van het Mina-plan dat nochtans, volgens ons, eerder te beschouwen is als een miniplan. Waarom? Welnu, het klaar stomen op slechts vier maanden tijd van een globaal meerjarenplan dat een ingrijpend nieuw milieubeleid voor Vlaanderen zou moeten inluiden, lijkt meer op een inhaalmanoeuvre naar aanleiding van het verschijnen van het gerucht makend Ne-

Gryp

derlandse rapport „Zorgen voor Morgen” dan op het resultaat van een diepgaande en een ernstige studie die er de onderbouw van zou moeten zijn.

De grote verdienste van het geciteerde „Zorgen voor Morgen” ligt bij de vaststelling dat het sinds de industriële revolutie in razend snel tempo echt slecht is gegaan met onze planeet. Op enkele tientallen jaren tijd werden immers onze hulpbronnen, die gedurende tientallen en honderden miljoenen jaren opgebouwd werden, opgesoupeerd, terwijl het leefmilieu gelijktijdig belast en bedreigd wordt met een verstikkende vuilvrucht en talloze plant- en diersoorten uitgeroeid worden ; ronduit alarmerend en dramatisch.

Zoals blijkt uit de conclusies van het rapport „Zorgen voor Morgen” moet veel verder worden gegaan dan de verplichting opgelegd door het Protocol van Helsinki om de zwaveldioxydeuitstoot tegen 1993 met 30 procent te verminderen, want in het rapport staat letterlijk : „Om de ernstige schade te voorkomen moet hier en in onze buurlanden” — en daar zijn wij ook bij — „de uitstoot van zwaveldioxyde en stikstofoxyden met respectievelijk 90 en 70 procent dalen ten opzichte van 1980”. Uit de beschikbare gegevens blijkt dat sedert 1985 het gehalte aan zwaveldioxyde, in België niet meer daalde, integendeel, en dat er zelfs geen verdere daling meer wordt verwacht tot in 1993, terwijl ons klassieke steenkoolcentrales dringend moeten worden uitgerust met ontzwavelingsinstallaties en op aardgas moeten overschakelen.

Geen enkele maatregel wordt voorgesteld, noch om het autoverkeer te verminderen door het stimuleren van goedkoper openbaar vervoer, noch ter bescherming van de ozonlaag of ter bestrijding van het broeikas-effect. Energiebesparing en rationeel energieverbruik zijn ook niet terug te vinden bij de concrete maatregelen.

Volgens „Zorgen voor Morgen” moet minstens 2 % en zelfs tot 3,5 procent van het bruto nationaal product aan milieuzorg worden besteed,

teneinde tastbare resultaten te bereiken tegen 2010. Een verdrievoudiging van het uiterst lage percentage van 0,4 procent in 1978 tot 1,2 procent is ruim onvoldoende.

Mijnheer de Minister, middelen alleen volstaan niet. Ook heffingen alleen volstaan niet, mijnheer Timmermans. Veel belangrijker is de globale visie en de filosofie die aan de basis ligt van het te voeren beleid. Wij stellen echter vast dat ook Minister Kelchtermans nog steeds gevangen zit in het traditionele dogma van de eeuwige economische groei. Enkel een ecologische bijsturing kan de verdere verslechtering van het leefmilieu en de natuur vermijden. In „Zorgen voor Morgen” wordt een vermindering van 80 % van de koolstofuitstoot in de vorm van koolstofdioxyde, methaan en andere gassen zoals CFK's en halonen tegen 2010 noodzakelijk geacht, teneinde een gedeeltelijke afremming van het broeikas-effect mogelijk te maken. Ook een afname van zwaveldioxyde met 90 procent, stikstofdioxyde met 70 procent en ammoniak met 80 procent is tijdens dezelfde periode nodig, om de zure regen te neutraliseren. Dit eist verre gaande strategische beslissingen op economisch en maatschappelijk vlak. Een gunstige kentering kan niet worden verwezenlijkt door correcties aan te brengen aan het huidige economisch bestel, maar enkel door een fundamentele mentaliteitswijziging. Wij moeten absolute voorrang verlenen aan het leefmilieu in plaats van aan de economische groei.

Mijnheer Vandebosch, niet het consumentengedrag is vervuilend, maar wel de aard van de door de bedrijven aangeboden producten.

De in het Mina-plan 2000 voorgestelde oplossingen geven Agalev geen voldoening en sommige zijn zelfs ronduit onaanvaardbaar, vooral wat de integratie van het milieubeleid in het economisch en landbouwbeleid betreft. Indien er geen echt Groen economisch alternatief komt, zal Vlaanderen binnenkort een ecologisch rampgebied worden, waar men — en nu karikaturiseer ik een beetje — de 5 miljoen uitstervende Vlamingen gewapend met een gasmasker zal

moeten zoeken tussen 3 miljoen stilstaande auto's en 5 miljoen opeengepropte varkens. Het „mini-plan” zal zulks niet hebben verhinderd. Ook de overlegologie zal zulks niet verhinderen.

De oprichting van het zogenaamd Mina-fonds, zou volgens Minister Kelchtermans een belangrijke aanzet moeten geven met het oog op de realisatie van beleidsopties, vervat in het Mina-plan. Hiermee worden beoogd, allerhande uitgaven ter bevordering van preventie en sanering. Meer in het bijzonder zou het hier onder andere gaan om een beperking van CFK's, daar waar op internationaal niveau beslist werd dat een totaal verbod noodzakelijk is. Als men weet dat enkel CFK-11 en CFK-12 een gezamenlijk aandeel in het broeikas-effect hebben van 15 %, omdat ze respectievelijk 14.000 en 17.000 maal meer infraroodstralen absorberen dan koolstofdioxyden, krijgt men een idee over de zwakte van het Vlaams leefmilieubeleid.

Een ander opvallend tekort dat naar aanleiding van deze begroting tot uiting komt, is het feit dat middelen van het Mina-fonds moeten dienen voor de realisatie van nieuwe industriële stortplaatsen (één per provincie), daar waar uit het rapport „Zorgen voor Morgen” blijkt dat het mogelijk is tegen 2010 slechts 15 % van het afval nog te moeten storten, tegenover de huidige 40 %. Hier gaat men het aantal industriële stortplaatsen nog aanzienlijk opdrijven.

Hier wil ik even een parenthesis openen. Wij vragen u, mijnheer de Minister of u, in verband met de recente actualiteit, op de hoogte was van het storten op het klasse I-stort van Zonnebeke van gif afkomstig van de Herald of Free Enterprise, of u weet over wat soort gif het precies gaat en of er nog sporen hiervan kunnen worden teruggevonden ? Verder venam ik ook graag wat het lot zal zijn van de vaten die nog opgestapeld staan op de P&O-kade te Zeebrugge en onder welke voorwaarden een aantal vaten nog gestockeerd worden bij Indaver ? In verband met Indaver had ik graag vernomen hoe u het mogelijk acht dat een openbare instelling

Gryp

zoals OVAM tegelijk rechter en partij is ten aanzien van een instelling zoals Indaver? Hoe kan iemand, die zelf een instelling beheert, zichzelf controleren? Dat lijkt mij onmogelijk.

Een ander deel van de middelen van het Mina-fonds moeten dienen voor de oprichting van de fameuze mestbank. Een zoveelste lapmiddel, in plaats van een brongerichte aanpak door de invoering van een onmiddellijk en absoluut moratorium op de intensieve niet grondgebonden bio-industrie.

Zware investeringen inzake waterzuivering zijn wellicht onvermijdelijk, doch zoals bleek uit de antwoorden van Minister Kelchtermans op onze vragen betreffende de aard van de aangekondigde versterking van het overleg, via de SERV, met de sociale gesprekspartners, bestaat er geen enkele garantie dat deze dure herstelmaatregelen zullen gepaard gaan met enige reële druk op de bedrijfs wereld, om de industriële vervuiling op een fundamentele wijze aan te pakken, op het vlak van het vergunningsbeleid, gericht op het efficiënt terugdringen of verbieden van vervuilende produktiewijzen, en een bewuste produktiepolitiek. Nog rampzaliger misschien is dat deze zwakke aanpak van de industriële vervuilers, gepaard gaat met een totale afwezigheid van enige poging om in te grijpen op het landbouwbeleid, wellicht de voor naamste vervuilingbron van het ogenblik. Dat landbouw een nationale materie is, mag geen alibi zijn voor een Gemeenschapsminister die beweert aan een geïntegreerd milieubeleid te doen, om na te laten het nationale Ministerie van Landbouw onder druk te zetten en openlijk aanmoedigingsmaatregelen voor milieuvriendelijke landbouwmethoden te eisen.

Eens te meer zullen belangrijke middelen van de begroting aangewend worden voor het aanbrengen van enkele ecologische correcties, zonder de minste poging een begin te maken met de ombuiging van de onhoudbare milieubelastende groei-economie en de natuurvernietigende landbouw, naar een grondstof-, energie- en mi-

lieubesporende economie en een milieuvriendelijke landbouw die de natuurlijke kringlopen opnieuw herstelt.

Ten slotte, mijnheer de Minister, enkele bemerkingsen aangaande de uitvoeringsbesluiten van de Vlaamse Executieve inzake het milieu-effectrapport. In het Staatsblad van 17 mei laatstleden werden de besluiten van de Vlaamse Executieve gepubliceerd die uitvoering moeten geven aan de Europese Richtlijn inzake het MER, in afwachting van het tot stand komen van een overkoepelend decreet terzake.

Het is passend enkele flagrante tekortkomingen van deze besluiten, en meer in het bijzonder van het besluit over het MER van hinderlijke inrichtingen, aan het licht te brengen.

Ten eerste, stellen wij vast dat de MER op maat van de bedrijven werd gemaakt. Het feit dat het college van deskundigen dat het MER moet opstellen volledig samengesteld wordt door het aanvragend bedrijf is tekenend op dat vlak. Bovendien zal dit college voor minstens de helft bestaan uit deskundigen aangeduid door het bedrijf zelf, zonder dat deze huisdeskundigen aan de criteria moeten voldoen, die gelden voor de erkenning van de deskundigen van de gemeenschap.

Alsof dit nog niet voldoende was wordt de rest van het college niet aangeduid door de gemeenschap, maar gekozen door de initiatiefnemer.

Ten tweede, economische overwegingen zullen meer gewicht hebben dan ecologische. Volgens artikel 5 van de EEG-richtlijn moet de opdrachtgever van het MER informatie verstrekken over het project zelf, de mogelijke alternatieven, de milieueffecten van het project en de maatregelen om deze te vermijden.

Eigenaardig genoeg heeft de Vlaamse Executieve, die er nochtans angstvallend over waakt zeker niet verder te gaan dan de richtlijn die zelf het resultaat is van een compromis, het nodig geoordeeld in artikel 4 een bijkomende informatie toe te voegen,

die niet terzake is. Inderdaad, zij heeft niets te maken met het milieu, namelijk economische informatie met betrekking tot de tewerkstelling, de investeringen en de aard en de hoeveelheid van de geproduceerde goederen.

De bedoeling is duidelijk: bij de uiteindelijke besluitvorming zullen deze economische factoren meer doorwegen dan de ecologische schade die zij aanrichten. Met de bepalingen van dit uitvoeringsbesluit is het perfect mogelijk dat het college van deskundigen wordt samengesteld uit een vijftal deskundigen van het bedrijf zelf voor alle ecologische aspecten van het project en één deskundige van de Gemeenschap voor het tewerkstellingsaspect. De eersten worden aangesteld om de milieu-effecten te minimaliseren en de erkende deskundige om het belang van het project voor de tewerkstelling te beklemtonen.

Ten derde, dit besluit is in strijd met het milieuvergunningsdecreet, dat het geacht wordt uit te voeren.

Het besluit vermeldt uitdrukkelijk in artikel 23, het artikel 7, § 3 van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985.

Welnu, punt 2 van artikel 7, § 3 stelt „dat in het milieu-effectrapport ten minste een beschrijving van de bestaande toestand van de lucht, het water, het geluid, de flora en de fauna in de gebieden die door de inrichting of door de daarbijkomende werken kunnen worden getroffen”, moeten worden vermeld.

Mijnheer de Minister, eigenaardig genoeg is deze verplichte beschrijving van de bestaande toestand niet in het artikel 4 van het besluit terug te vinden, zodat het onmogelijk wordt de aangerichte schade af te wegen tegen de situatie die bestond voor de inplanting van de hinderlijke inrichting. Het besluit is dus volledig op maat van de vervuiler!

Mijnheer de Minister, ik wens ook iets positiefs te zeggen. Wij stellen met genoeg vast dat het huidige besluit van de Executieve van 23 maart 1989, in tegenstelling tot het vorige

Gryp

ontwerp van uitvoeringsbesluit, waar in artikel 36, § 2 werd gesteld dat geen milieu-effectrapport verplicht was voor aanvragen tot hernieuwing van vergunningen, in het huidige artikel 12 duidelijk het milieu-effectrapport verplicht maakt voor deze hernieuwing. Bijgevolg zijn ook bestaande hinderlijke bedrijven MER-plichtig voor deze hernieuwing op het ogenblik dat hun lopende vergunning vervalst. Dit is een belangrijke correctie van een onaanvaardbare situatie, die ik trouwens op 15 januari, tijdens het debat over de regeringsverklaring, heb aangeklaagd.

Daar de huidige van kracht zijnde besluiten op korte termijn zullen worden vervangen door een milieu-effectrapportdecreet — wat wij zelf hebben gevraagd en wat wij ook toejuichen — rijst de vraag in hoeverre ook dit decreet met deze noodzakelijke verbetering zal rekening houden. Er doen namelijk hardnekkige geruchten de ronde dat, onder druk van de ondernemers binnen de Sociaal Economische Raad voor Vlaanderen, dit ontwerp van decreet voor advies wordt besproken en dat men het op dit cruciale punt tracht af te zwakken.

Indien dit gebeurt is dit decreet voor ons totaal onaanvaardbaar, daar de huidige verloederding van het leefmilieu grotendeels door de bestaande bedrijven werd veroorzaakt. Iedere afzwakking van de draagwijdte van artikel 19 van het besluit van 23 maart in het nieuwe MER-decreet, zal dan ook door ons hardnekkig worden bestreden.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, het is mijn plicht vooraf de verslaggever, ook al is hij niet aanwezig, uitdrukkelijk te danken voor de manier waarop hij een beknopte synthese heeft gemaakt van de toch uitvoerige besprekingen in de Commissie voor Leefmilieu. Tijdens deze bespreking heb ik zowel over de begroting van 1989, als over het Mina-plan, dat daarmee verband houdt, zeer veel positieve

opmerkingen gekregen. Ik heb in deze openbare vergadering ook andere opmerkingen gekregen, vaak van dezelfde fracties, die dus niet eenduidig zijn in hun beoordeling van het Mina-plan. Zowel de Volksunie, als de SP was wat meer genuanceerd in de positieve of negatieve beoordeling van het plan dan uit sommige perscommentaren blijkt.

Zo is meteen aangetoond dat het Mina-plan een van zijn doelstellingen reeds heeft bereikt, namelijk het op gang brengen van een zeer brede maatschappelijke discussie. Het klinkt wat zwaar, maar het was inderdaad de bedoeling om de sensibilisering rond de leefmilieuproblematiek wat meer zuurstof te geven. Het is de bedoeling om op deze maatschappelijke discussie en bespreking van de prioriteiten inzake het te voeren beleid en de omvang van de middelen in te pikken en in het najaar een zeer concreet Mina-plan voor de periode 1990-1995 op te stellen. Daarin wordt niet alleen een concrete kalender opgenomen, maar ook een belangrijk hoofdstuk over de financiële middelen en de inzet van het menselijk potentieel.

Ik stel vast dat wij reeds twee maal de gelegenheid hebben gehad om over het Mina-plan uitvoerig te discussiëren. Het werd op een positieve en constructieve wijze besproken tijdens verscheidene commissievergaderingen en komt nu ook aan bod bij de bespreking van de begroting van 1989. Terecht werd opgemerkt dat deze begroting een eerste test is voor de geloofwaardigheid op langere termijn van de doelstellingen van het Mina-plan en dat het plan deze test heeft doorstaan. De middelen zijn immers aanzienlijk verhoogd, zowel op het gebied van de investeringen, als op het gebied van de gewone uitgaven. Bovendien beklemtonen wij dat los van de „aanloop” naar de begroting van 1990 — de middelen van het Mina-fonds zijn hiervan het bewijs — wij nu reeds met de 2 miljard toegestane machtigingen een eerste bewijs hebben gekregen dat ook de Vlaamse Regering het leefmilieu op een andere manier wenst aan te pakken dan in het verleden het geval was. Men bekent dus duidelijk kleur.

De discussie daarover bij de begroting van 1990 zal vooral gevoerd worden vanuit het oogpunt van de middelen.

Mijnheer de Voorzitter, niet alles is aan bod gekomen. Sommige zaken hebben niet de belangstelling gekregen die ik had verwacht en andere hebben meer aandacht gekregen. Het spreekt vanzelf dat de sprekers een selectie moesten maken, maar het is mij wel duidelijk geworden dat het Mina-plan zeer grondig werd bestudeerd. De bedenkingen die daaraan gekoppeld waren, tonen aan dat dit ten gronde is gebeurd. Ik zou ook de aspecten, die minder aan bod zijn gekomen, de aandacht willen geven, die zij terecht verdienen bij een begrotingsbespreking.

Een eerste bedenking geldt de sector natuurbehoud, die, zij het eerder zijdelings, aan bod is gekomen, maar die ook bij ruimtelijke ordening reeds ter sprake kwam, vooral bij het aspect „open ruimte”. Minister Waltiel heeft daarop geantwoord. Ik heb mij daarop onvoldoende kunnen aansluiten daar mijn inbreng daar beperkt was tot landinrichting.

Andermaal is aangetoond dat leefmilieu met zoveel andere sectoren en beleidsdomeinen verbonden is dat het vrij kunstmatig overkomt hier een afzonderlijke beleidssector te willen oprichten, waarbij de integrale aanpak vooraan staat en waarbij, zoals de heer Capoen ook heeft gezegd, iedere investering die wordt gedaan of iedere beleidsbeslissing die wordt genomen, moet worden beoordeeld vanuit het aspect leefmilieu.

Uw fractie heeft vooropgesteld — maar de bewijzen zijn binnen de Executieve niet altijd geleverd —, dat wij inderdaad een beslissende stem zouden moeten hebben voor iedere investering, waarbij het leefmilieu is betrokken. Wij moeten kunnen optreden en beoordelen wat kan en wat niet kan inzake leefmilieu. Dit is nog niet het geval, maar de MER-plicht heeft ons een stap dichterbij gebracht bij wat u zelf en uw partij, als één van de voorwaarden hebt gesteld voor een geloofwaardig milieubeleid.

In het Mina-plan-2000 hebben wij

T. Kelchtermans

ook het belang van het open-ruimtebeleid, gericht op samenwerking en samspraak tussen de verschillende sectoren, onderstreept. Bij het beheer van de open ruimten waren tot nu toe verschillende sectoren betrokken. Natuurbehoud is tussen de sectoren recreatie — die volop in de belangstelling staat — en landbouw in het verleden vaak het zwakke broertje geweest en werd teruggebracht tot natuurgebieden en reservaten. Het beheer van onze open ruimten moet meer integraal worden bekeken. Ik beaam de sprekers die dit als voorwaarde hebben gesteld.

Wij wensen, ik heb dit ook in de Commissie duidelijk gezegd, een andere en meer offensieve definiëring van het begrip „natuurbehoud”. De huidige definiëring geeft de indruk dat het enkel gaat om het behoud en dat er niets mag gebeuren. De idee van natuurontwikkeling moet in de nieuwe formulering duidelijk worden geïntegreerd. „Natuurontwikkelingsplannen” moet een begrip worden. Ik erken hier onmiddellijk de raakpunten die dit heeft met de visie die men over ruimtelijke ordening ontwikkelt.

Wij moeten er in slagen in het Vlaamse Gewest groene hoofdstructuren aan te duiden. Met deze aanduiding beoog ik enerzijds het vrijwaren van bestaande natuurwaarden en het voorkomen van grootschalige ingrepen binnen de natuurgebieden, en anderzijds de natuurontwikkeling mogelijk maken in samenwerking met alle betrokken sectoren. Hierbij moet worden uitgegaan van de huidige situatie. Het is perfect mogelijk, op basis van de bestaande gewestplannen en de biologische waarderingskaarten, samen met de duizenden gegevens, waarover mijn diensten en milieuverenigingen beschikken, binnen afzienbare tijd deze Vlaamse groene hoofdstructuren aan te duiden.

Deze hoofdstructuur zou kunnen bestaan uit een samenhang van gelijksoortige natuurgebieden, ecologisch waardevolle landschappen en grote boscomplexen. Zij kan vier grote delen bevatten : ten eerste, de natuur-

kerngebieden, ten tweede, de natuurontwikkelingsgebieden, ten derde, de natuurverbindingengebieden en ten vierde, de natuurbuffergebieden. Elk gebied zal, in het grote geheel, een afzonderlijke ecologische rol te vervullen krijgen, eens deze groene hoofdstructuur is vastgelegd in samspraak met mijn diensten en na advies van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud en de nodige inbreng, ook van de leefmilieuverenigingen. Ik zeg „na” omdat ik steeds de mening ben toegedaan dat zij hun rol moeten kunnen spelen daar waar het natuurbehoud en het leefmilieu in het algemeen betreft. Eenmaal dat zij daarbij betrokken zijn en hun inbreng hebben gehad, moeten wij ook tot uitvoerende besluiten kunnen overgaan, zowel inzake beheer, verwerving, herstel en aanwerving van natuur en landschap. Wij gaan in die richting de nodige maatregelen nemen.

Trouwens, vooruitlopend op die structuur, zien wij dus ook nu reeds mogelijkheden om daarop in het ontwerpbosdecreet in te spelen.

Ik heb daarover in de discussie van vandaag minder vernomen, maar het is bijzonder actueel, vermits wij dit ontwerp volgende woensdag andermaal aan de Vlaamse Executieve zullen voorleggen. Ik ben er dus van overtuigd daar ook de principiële instemming voor te krijgen, waarna wij opnieuw bij hoogdringendheid het advies van de Raad van State kunnen inwinnen en dus ook op vernieuwde wijze aan bosbeleid en bosbeheer kunnen gaan doen.

Even ter herinnering, de inhoud van dit bosdecreet strekt verder dan het oude boswetboek. Wij gaan dus ook duidelijk naar een opgelegd beheersplan binnen het privé-bospatrimonium. Het bos krijgt bijgevolg ook verschillende functies, niet alleen een economische functie, zoals in het verleden, maar de sociale en educatieve functie wordt daarin ook zeer scherp beklemtoond evenals de beschermfunctie, de ecologische functie en de wetenschappelijke functie, vooral waar het bosreservaten betreft.

Ik acht het nuttig daaraan onderling te verbinden dat ook bijkomende

middelen moeten ingebracht worden, zeker wanneer men aan de privé-eigenaar gemeenschapsoopdrachten oplegt en er dus ook inzake beheer een versterking moet komen van het personeel, dat nu alleen verantwoordelijk is voor het openbaar bospatrimonium.

Ik meende dit vooraf te moeten zeggen, mede om het belang van het natuurbehoud in de bespreking van de begroting 1989 te onderstrepen.

Ik heb reeds herhaaldelijk de eisen uiteengezet waaraan een milieubeleid moet beantwoorden om geloofwaardig te zijn. Ik zal daar nu dus niet nader op in gaan. Wij mogen vooral niet, wat in het verleden vaak het geval was, van het ene milieudelic naar het andere hollen. Ik zag gisteren toevallig een uitzending waar uitvoerig aandacht werd besteed aan de KMO vooral met het oog op 1992. Eén van de ondervraagde bedrijfsleiders vergeleek zijn opdracht met deze van een circusartiest die van het ene bord naar het andere holt om ze allen draaiend te houden. Ik heb de indruk dat wij inzake leefmilieu ook vaak zo hebben gehandeld. Wij moeten er echter toe komen alle sectoren als het ware op één bord te verzamelen en daarin de nodige vaart te houden. Wij willen ons Mina-plan op die manier aanpakken. Wanneer men de opties aandachtig bestudeert, zal men vaststellen dat wij vooral belang hechten aan een stelselmatig en structurele aanpak. Wij mogen niet langer, zoals in het verleden, een beleid voeren van jaar tot jaar dat dikwijls ook nog titularisgebonden was. Wij moeten integendeel een beleid voeren waarbij met middelen worden ingezet, de mensen efficiënter werken en het wetenschappelijk onderzoek beter wordt georganiseerd. Een goed beleid veronderstelt ook het organiseren van inspraak van hoog tot laag, met inbegrip van de sociale gesprekspartners. Ook het lokale bestuur moet een zeer grote rol spelen.

Het Mina-plan besteedt veel aandacht aan inspanningen op het gebied van waterzuivering, watervoorziening en waterbeleid in het algemeen. Verschillende sprekers hebben daar-

T. Kelchtermans

op ook de aandacht gevestigd. Ik wil hierbij enkele bedenkingen formuleren waarmee ik impliciet zal ingaan op bepaalde uiteenzettingen. Vragen die in de globale behandeling niet aan bod komen, zal ik afzonderlijk behandelen.

Het waterbeleid kreeg vooral de aandacht van de heren Timmermans, Bosmans, Capoen, Cuyvers, Caudron en Vandebosch. Door de Staatshervorming van 8 augustus 1988 werd het waterbeleid aan de gewesten overgedragen. Dit heeft een structurele en geïntegreerde aanpak vergemakkelijkt. Het waterbeleid heeft betrekking zowel op het grondwater, op het oppervlaktewater als op de drinkwatervoorziening. Verschillende sprekers hebben uitdrukkelijk op die samenhang gewezen. Deze zou ook in het beleid tot uiting moeten komen, wat inderdaad nog te weinig gebeurt zoals de heer Dufaux terecht heeft opgemerkt.

Op 21 oktober 1987 heeft de Vlaamse Regering de kwaliteitseisen bepaald waaraan alle oppervlaktewateren in het Vlaamse Gewest moeten beantwoorden. Daarbij werd uitdrukkelijk bepaald dat aan die kwaliteitseisen uiterlijk tegen 1 juli 1995 moet voldaan worden. Men heeft hier opgemerkt dat slechts 35 procent van het rioolwater wordt gezuiverd. In feite is het zelfs nog minder, namelijk slechts 30 procent, of minder dan één derde. Gedurende de eerstkomende jaren zullen uitermate belangrijke investeringen in de waterzuiveringssector dienen te gebeuren. Alleen voor de rioolwaterzuiveringsinstallaties en de afvalwatercollectoren voorzag ik in het Mina-plan 2000 een investeringsuitgave van 48 miljard, wat sceptisch wordt onthaald door degenen die vinden dat wij daarmee de lat te hoog leggen, rekening houdend met de middelen waarover wij beschikken. Zij spreken enerzijds van een miniplan, maar anderzijds, wanneer men de middelen vooropstelt van wat toch een miniplan zou moeten zijn, zegt men dat het over een maxima-plan gaat, want, zeggen zij, wij zullen nooit over voldoende financieringsmiddelen beschikken. Ik weiger, re-

kening houdend met de analyse die wij hebben gemaakt, de cijfers aan te passen. Het zou neerkomen op prutsen aan de thermometer en tegelijkertijd voorbijgaan aan de zwaarwichtigheid van de problemen die in de analyse overduidelijk werden aangetoond. Trouwens, collega Caudron heeft de analyse zeer goed doorgenomen, waardoor ik niet goed begrijp dat hij niet akkoord gaat met onze voorgestelde aanpak die precies inpikt op die analyse die op sommige beleidsdomeinen onderschat is omdat wij over onvoldoende gegevens beschikken.

Bij watervoorziening en waterzuivering kon wel een zeer grondige analyse worden gemaakt omdat er een grote hoeveelheid gegevens ter beschikking was. De opdracht tot die studie werd door mijn voorganger gegeven. De doorlichting van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij werd door een extern studie bureau, SOBEMAP, uitgevoerd.

De heer Dufaux heeft gevraagd of er nog vissen zullen zwemmen. Hij die in heel wat politieke waters heeft gezwommen en heel wat ervaring heeft op het gemeentelijk vlak, op het niveau van de Bestendige Deputatie, een geïnteresseerd lid is van de Vlaamse Raad, bestuurder is van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, kan van binnenuit heel de situatie en de werking beoordelen. Ik onderschrijf voor een groot gedeelte zijn analyse. Ik heb dat ook laten aanvoelen in het Mina-plan, alsook tijdens de bespreking in de Commissie voor het Leefmilieu, waar werd toegegeven dat één en ander moet veranderen wil men deze objectieven tegen 1995 bereiken. Ook over de werking van deze maatschappij en de middelen, over de personeelsbezetting en de aannemerswereld werden gesprekken gevoerd. U bevestigt wat ik in de Commissie heb gezegd.

Ik kom terug op het rapport van SOBEMAP en enkele conclusies eruit. Aangaande de noodzakelijke realisatie gedurende de eerstkomende vijf jaar van de nog ontbrekende rioolwaterzuiveringsinfrastructuur lees ik in dit rapport het volgende.

Ten eerste, dat het totaal nog te in-

vesteren bedrag van waterzuiveringsinfrastructuur 171 miljard bedraagt, waarvan 97 miljard voor gemeentelijke rioleringswerken — 98 miljard was in het Mina-rapport vooropgesteld.

Ten tweede, er is een bedrag van 21 miljard voor dito bergingswerken vooropgesteld, waarbij waterreservoirs, wateropvang, wachtbekkens zijn inbegrepen. Er is 22 miljard ingeschreven voor de aanleg van collectoren, 31 miljard voor de bouw van rioolwaterzuiveringsinstallaties, bedragen die niet zover afliggen van wat wij hadden vooropgesteld. De jaarlijkse investeringen met het oog op de verwezenlijking van de collectoren en de rioolwaterzuiveringsinstallaties dienen te worden verhoogd van 2 miljard tot 15 miljard in 1993 en 1994, terwijl vanaf 1995 een jaarlijks investeringsbedrag van 3 miljard frank dient te worden vastgelegd ter vervanging en vernieuwing van de oude infrastructuur.

Een derde conclusie is dat de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering in haar huidige structuur en met de huidige personeelsbezetting — 510 personeelsleden is nochtans niet weinig — onmogelijk de vooropgestelde doelstellingen kan realiseren. Het extern studie bureau suggereert hieromtrent drie mogelijke oplossingen.

In een eerste scenario, dat goed aansluit op wat hier reeds werd gesuggereerd, blijft de waterzuiveringsmaatschappij volledig verantwoordelijk voor de realisatie van de rioolwaterzuiveringsinstallaties en draagt ze alle risico's en lasten. De financiering gebeurt aan de hand van leningen en dotaties. Het studie bureau stelt evenwel uitdrukkelijk dat in dit geval de doelstellingen voor 1995 niet kunnen gehaald worden. Dit scenario, dat het huidige is en het meest voor de hand liggende, waar alles blijft zoals het was en alleen de middelen bijkomend ter beschikking moeten worden gesteld via leningen of dotaties, houdt dus in dat wij onze doelstellingen voor 1995 niet zullen kunnen bereiken. Dit moet in alle openheid worden gezegd.

In het tweede scenario zouden zoveel mogelijk activiteiten worden uitbesteed en zou de taak van de Water-

T. Kelchtermans

zuiveringsmaatschappij worden beperkt tot het uitbouwen van een strategisch plan en de controle op de uitvoering ervan. Zij zou dus eerder de functie van organisator en toezichter uitoefenen.

In het derde scenario, dat het midden houdt tussen de twee voorgaande, behoudt de maatschappij de verantwoordelijkheid voor de realisatie en de exploitatie, maar moet ze dit doen in samenwerking met derden. Voor de financiering zou dan een leasing-formule worden gebruikt.

Welnu, zonder vooruit te willen lopen op de conclusies die wij zullen trekken na onderzoek van de verschillende scenario's, hebben wij beslist — en dit is perfect verenigbaar met deze conclusies — een studiesyndicaat op te richten — dat is inmiddels gebeurd, op 1 juni werd het geformuleerd — dat als opdracht kreeg een studie te maken omtrent het beter functioneren en een voorstel uit te werken waardoor wij de doelstellingen inzake de kwaliteit van het water in 1995 zouden bereiken. Ik meen dat het goed zou zijn de talrijke suggesties, die door de collega's werden gedaan, voor te leggen aan het studiesyndicaat dat tegen het einde van het jaar op objectieve en onafhankelijke wijze voorstellen zal formuleren. Mijnheer de Voorzitter, ik neem aan dat daaraan in de Commissie een uitvoerige bespreking zal worden gewijd. Ik ben in ieder geval bereid dit rapport of deze voorstellen in de Commissie Leefmilieu aan een test te onderwerpen om te weten of wij al dan niet de ontwikkelde scenario's kunnen volgen. Ik meen dat zij in ieder geval binnen de mogelijkheden zullen liggen die hier reeds werden geschetst.

Bij een tweede belangrijk aspect, namelijk de drinkwatervoorziening, rijst een probleem van de realisatie van een indicatief meerjarenprogramma. In het Mina-plan werd daarvoor 21 miljard gebudgetteerd. Ik meen dat wij hier lessen moeten trekken uit wat zich in 1976 heeft voorgedaan. Ik meen dat de heer Dhoores toen drastische maatregelen heeft genomen om te voorkomen dat

het drink- en oppervlaktewater binnen de kortst mogelijke tijd in beken en riviertjes zou lopen. De maatregelen inzake drinkwaterputten en het aanleggen van eigen zinkputten dateren uit die tijd. Ik meen zelfs dat het als voorwaarde was gesteld. Er zijn maatregelen genomen die rekening houden met de langdurige droogteperiode van 1976. Wij hebben uit die periode lessen te leren.

Wij moeten bijkomende investeringen doen. De verschillende distributie- en produktiemaatschappijen moeten een reservecapaciteit hebben die ten minste 30 procent moet zijn. In de recente korte droogteperiode van drie weken hebben wij reeds 40 tot 50 procent van de reserve nodig gehad om aan de vraag te voldoen.

Ik ga er niet dieper op in en kom nu tot de specifieke uiteenzettingen. Toch heb ik in deze algemene bespreking al op vragen en beschouwingen van verschillende leden geantwoord.

De heren Dufaux, Bosmans en Vandebosch hadden vragen gesteld over de Mina-Raad, zijn rol en over de rol van de milieuverenigingen. De heer Bosmans heeft zelfs gesuggereerd dat de milieuverenigingen door het Mina-plan werden uitgekocht of ingekocht, naargelang het standpunt. Ik heb van in het begin gezegd dat daarvan geen sprake is. Integendeel, als men de maatschappelijke inbreng in het milieubeleid en -planning van de milieuverenigingen erkent, moet hun plaats structureel worden bepaald. Vandaar het Mina-decreet.

De sociale gesprekspartners hebben een plaats in de overlegconomie. Ik gebruik nu het nieuwe woord dat door de heer Bosmans is ingevoerd : overlegecologie. De milieuverenigingen moeten in de overlegecologie een structurele plaats krijgen. Er moeten dwarsverbanden worden gelegd tussen de SERV en de Mina-Raad.

De heer Dufaux heeft de vrees geopperd dat wij willen komen tot de opheffing van verschillende Hoge Raden. Dat is helemaal niet de bedoeling. Dat is een interpretatie van de tekst.

Een ontwerpdecreet is ter bespreking

voorgelegd aan de Vlaamse Raad voor Leefmilieu. Het moet mogelijk zijn de Hoge Raden te behouden en in de Mina-Raad, die de bovenbouw is, de geïntegreerde bespreking te voeren en aan beleidsadviesering te doen via de gebruikelijke vooradviesering door de verschillende Hoge Raden.

In de koepel „vindt” men elkaar. Daar wordt het werk afgerond en in een advies gegoten dat bruikbaar is voor de verschillende instanties. Vaak moeten beleidsvoerders nu nog trancheren.

De Mina-Raad biedt de gelegenheid om tot een consensus te komen, zoals dat nu het geval is in de SERV. Wij wensen de milieuverenigingen te steunen en ze de structurele plaats te geven die ze terecht vragen. Wij stellen middelen ter beschikking zonder dat hun onafhankelijkheid eronder lijdt.

De overeenkomsten, die zijn voorgesteld, zullen ingaan op 1 augustus 1989 voor de BBL en op 1 september 1989 voor de BNVR. Gedurende 12 maanden — de duur van de overeenkomst en ik hoop tegen dan het Mina-decreet volkomen te hebben voorbereid — krijgen ze het bedrag van 4,950 miljoen ter ondersteuning van hun werking. Ik meen dat zij daarmee ook terugkrijgen voor wat zij aan gemeenschapsdienst vervullen.

De heer J. Dufaux : Mijnheer de Minister, hoe ziet u de provincies en de gemeenten in het schema van consultaties in te passen ? Inderdaad, zij hebben toch ook een belangrijke rol te vervullen in de milieuproblematiek.

Minister T. Kelchtermans : Ik meen dat wij ook in de toelichting hebben gezegd dat de advisering van leefmilieubeleid van hoog tot laag moet gebeuren, en dus ook de bovenlokale adviezen hun belang hebben. Noem dat de subregionale adviesorganen of zijn het de regionale met een provinciale omschrijving ; dit moet per provincie worden bekeken. Inderdaad sommige provincies hebben zich zeer goed georganiseerd ; in andere provincies primeert de regio op de provincie in de samenwerkingsverbanden.

T. Kelchtermans

den. Ik zie het eerder zo : de SERV, de Mina-Raad, het VESOC, het subregionale of het regionale en uiteindelijk ook het lokale vlak, waar men tot betere afspraken moet komen, zeker daar waar gemeentelijke milieudiensten werden uitgebouwd om op dat vlak tot erkende milieuraden te komen en waar deze samenspraak kan worden georganiseerd tussen de verschillende partners. Ik sta erop dit hier bij gelegenheid van de bespreking van de begroting reeds te zeggen. Wanneer ik ooit een verantwoording zal moeten geven over wat er met het Mina-fonds is gebeurd, zal men onder andere ook deze stelling terugvinden.

Mijnheer de Voorzitter, er werden verschillende vragen gesteld en bedenkingen geuit in verband met de landbouwsector. Commissievoorzitter Bosmans en de heren Dufauw, Caudron en Gryp insinueren dat wij de landbouwsector bewust zouden sparen. Volgens hen zou deze sector ook in het Mina-plan nauwelijks worden vermeld. Mijn eerste indruk was dat zij het Mina-plan zeer grondig hadden gelezen. Toch stel ik vast dat er een zekere selectieve leesblindheid bestaat.

Wat de landbouwsector betreft is er in ieder geval op verschillende plaatsen zeer nadrukkelijk naar deze sector verwezen. Ik heb hier het Mina-plan bij de hand en kan u sommige bladzijden aanduiden waar over deze sector sprake is. In de analyse wordt zeer uitdrukkelijk verwezen naar luchtverontreiniging door amoniak op bladzijde 33 ; de agrarische verontreiniging van oppervlaktewaters op bladzijde 70 ; de middenkust, de oostkust, de IJzer. Dit alles in verband met de landbouw. Wat ik hier vermeld slaat alleen nog maar op de analyse ; de conclusies moeten nog komen.

De heer E. Gryp : En de maatregelen !

Minister T. Kelchtermans : In de eerste plaats moet het ziektebesef worden opgebouwd en daarna de genezing voorgesteld.

Ik ga nog even verder : risico's voor de grondwaterverontreiniging door de uitspreiding van dierlijk mest en kunstmest op bladzijde 102 ; het mestoverschottenprobleem — zelfs de cijfers van de varkensstapels die er momenteel bestaan zijn vermeld.

In de beleidsnota wordt ook gezegd dat op het vlak van de milieuvergunningvoorwaarden naar de bio-industrie toe concrete maatregelen moeten worden genomen. Dit staat op bladzijde 306 ; de MER-plicht wordt ingevoerd ook voor de bio-industrie en voor industriële landbouw ; dit is een innovatie waarmee de sector ook zal moeten leren leven. Er werden afspraken gemaakt in verband met de aanpak van de mestproblematiek zelf.

Ook mijn visie in verband met leefmilieu is dat wij beter komen tot een overleg dan wel tot een frontale opstelling. Desnoods moeten we het plan eenzijdig uitvoerbaar stellen. We hebben reeds een aantal gesprekken met de sector gehad. Ik ervaar geen weigering of geen onwil. Integendeel. De sector erkent onze analyses, maar heeft problemen met de termijn voor het vinden van oplossingen. Een hele omschakeling is nodig, niet alleen wat de voorlichting van de land- en tuinbouwers betreft, maar ook voor een andere aanpak van het kunstmest en de produktie ervan. Een nieuwe aanpak vraagt ook een hele uitbouw van het mestbanksysteem met verwerkingsbedrijf.

Men mag niet beweren dat we nog nergens staan. Er zijn al heel wat voorbereidende rapporten uitgewerkt waarvan een aantal op korte termijn uitvoerbaar zijn.

De heer E. Gryp : Mijnheer de Minister, kunt u mij in het Mina-plan één pagina aanduiden waar gezegd wordt dat het gebruik van kunstmest moet worden ontmoedigd. Kunt u mij één bladzijde aanduiden waar staat dat er een moratorium moet komen op de bio-industrie.

Minister T. Kelchtermans : Er is al een tijd een moratorium vermits de exploitatie en de bouwstop in een aantal regio's zeer streng wordt gecontroleerd. Er is ook een ontrading

voor kunstmest. Ik heb zoëven ook gezegd dat er gesprekken lopen met de sector. Tuinbouwers en landbouwers worden voorgelicht. Dat moet leiden naar een andere aanpak. Ook het gebruik van pesticiden en andere stoffen wordt afgeraden. Op verschillende plaatsen in het Mina-plan wordt daarnaar verwezen. Ik zal u straks de bladzijden aanduiden.

De heer E. Gryp : Mijnheer de Minister, ik heb het boek goed gelezen, maar wat er niet in staat kan ik niet lezen.

Minister T. Kelchtermans : U moet ook tussen de lijnen kunnen lezen, mijnheer Gryp. Als u logisch verder denkt over wat over de bio-industrie wordt gezegd, over de omschakeling van de land- en tuinbouw en de informatie — en dat noem ik tussen de lijnen lezen — dan komt u automatisch bij wat u zelf suggereert, namelijk dat er concrete maatregelen moeten worden genomen om kunstmest te voorkomen. Daarvoor is wel enige tijd nodig. Uitleggen wat op dat vlak is gebeurd, zou teveel tijd in beslag nemen. Er is al veel gebeurd, namelijk de voorbereiding van de uitbouw van een databank, initiatieven voor het uitwerken van de bemestingsnormen, de precieze organisatie van de mestbankwerking, voorlichting en sensibilisering. Vele projecten en studierapporten zijn operationeel. Op het einde van het jaar zullen we daaromtrent een initiatief nemen. Om te bewijzen dat het ernst is kan ik u zeggen dat wij het mestdecreet op de jongste vergadering van de Vlaamse Executieve geagendeerd hebben. Dit ontwerp wacht al drie jaar op een advies van de Raad van State. We hebben voor dit decreet opnieuw de goedkeuring van de collega's van de Executieve bekomen. We hebben bij hoogdringendheid binnen de drie dagen het advies van de Raad van State gevraagd. Ik heb vernomen dat dit met een gunstig gevolg zou zijn vermits de Raad van State zich onmiddellijk aan het werk heeft gezet. Wij zouden binnen enkele weken dit advies mogen verwachten. Het zal misschien niet binnen de drie dagen zijn, maar als het binnen de drie weken is zijn wij al heel tevreden. Dit laat mij vermoeden dat wij in het najaar hier

T. Kelchtermans

in de Vlaamse Raad het mestdecreet in openbare vergadering zullen kunnen behandelen. Dit bewijst dat het de Vlaamse Regering ernst is en ook die collega's die de landbouwsector van heel nabij volgen. Zij zijn trouwens komen aandringen opdat wij dit initiatief zouden nemen, liever dan naar buitenuit de indruk te wekken, ten onrechte, dat zij een initiatief in die richting zouden tegenwerken. Ik heb daaromtrent geen enkele aanduiding om dit te bewijzen.

Ik dank collega Vandebosch voor zijn positieve beoordeling van het Mina-plan. Vele anderen hebben dat trouwens ook gedaan. In de Commissie is het veel duidelijker tot uiting gekomen dan in de Vlaamse Raad. De heer Vandebosch stelt vragen over het Mina-fonds en de controle daarop. Gaat men zo maar arbitrair beslissen over twee miljard vastleggingen zonder dat de Vlaamse Raad daarin het controlerecht kan uitoefenen? Ik heb reeds in de Commissie gezegd, en ik zeg nogmaals, dat ik geen enkele moeite heb om jaarlijks in een verslag aan de leden van de Commissie en van de Vlaamse Raad mee te delen hoe deze gelden werden besteed. Bovendien is er nu reeds een ontwerpdecreet op dit Mina-fonds in voorbereiding. Immers, willen wij het fonds op lange termijn veilig stellen, ook binnen de begroting gezien de nieuwe instructies die daarvoor in voorbereiding zijn, is het goed dat wij een beroep kunnen doen op een decretale regeling. Ik heb dus in mijn kabinet een ontwerp van decreet in die richting uitgewerkt. Ik zal dat binnenkort aan de Executieve voorleggen.

U hebt ook een vraag gesteld over de vormingsprogramma's bij leefmilieu-ambtenaren. Ook dat is een terecht suggestie. Niet alleen moet men kwantitatief het menselijk potentieel versterken maar ook kwalitatief moet er een bestendige zorg zijn voor de vorming van deze ambtenaren en zeker voor degenen die in de inspectie de dagelijkse verantwoordelijkheid hebben en die vaak met zeer grote deskundigheid worden geconfronteerd.

De vervuiler betaalt. Collega Timmermans is daarop teruggekomen. Hij heeft zijn ideeën omtrent heffingen naar voren gebracht. Het ontwerp afvalstoffendecreet wordt momenteel in de Vlaamse Executieve voorbereid. Wanneer het hier in de Vlaamse Raad ter sprake komt zullen wij uitvoerig kunnen discussiëren over de heffingen en over de wijze waarop deze moeten gebeuren. Het beste systeem is dit soort van heffingen omdat u terecht een aantal aspecten daarvan aanhaalt. Enerzijds is er een preventief objectief en anderzijds is er ook een remediërende doelstelling. Met de middelen die men ter beschikking stelt kan men gaan remediëren. Bovendien is er nog het repressieve aspect. Degene die niet geneigd is om veel te doen zal worden gestraft. Er zal hem een bijdrage worden gevraagd en hij zal rechtstreeks het verband zien tussen wat hij veroorzaakt en wat hem aan bijkomende inspanningen wordt gevraagd.

Ik vind niet dat het principe „de vervuiler betaalt” lineair moet worden toegepast maar gedifferentieerd in verhouding tot de vuilvracht die men aanbrengt. Of het nu de individuele burger, het bedrijf of de landbouwer is, wanneer het kan worden geobjectiveerd, moet iedereen in verhouding tot de aanbreng zijn deel daarin willen doen. Ik denk dat dit een consequente houding is. Zowel rechtvaardigheid als billijkheid, dit zijn de woorden die u gebruikt, moeten aanwezig zijn om de milieuheffing te organiseren.

De vragen rond natuurbehoud heb ik reeds impliciet beantwoord. De ideeën over de groene hoofdstructuur die wij ter zake hebben en het bosdecreet beantwoorden hieraan.

Andere vragen kwamen aan bod in de algemene toelichting. U hebt verwezen naar het SCK. Ik beaam dat er een protocol bestaat dat in die zin zal worden nageleefd. Op de Mina-Raad heb ik gezegd dat ik voorstander ben van overlegecologie. Ik steun niet het conflictmodel, wel het overlegmodel.

Collega Timmermans heeft gezegd dat de Nederlandse ervaring uitwijst

dat eens de discussie over de middelen begint, het debat een heel andere wending krijgt, dat dit zorgen voor morgen zijn. Toch was het minder een plan, wel een thematische analyse van waar wij stonden. Het nationaal milieubeleidsplan dat hieraan gekoppeld werd, sprak dan ook duidelijk over hoe het allemaal moest, hoe de problemen op te lossen en met welke middelen dit moest gebeuren. Het is onmiddellijk fout gegaan.

De heer E. Gryp : Het zou hier ook fout gaan !

Minister T. Kelchtermans : Zo ver zijn wij nog niet. Wij zijn ietwat omzichtiger in de aanpak dan u zelf trouwens in uw analyse de indruk geeft. Het is geen blinde gooi naar allerlei investeringen en inspanningen voor de toekomst die getuigen van een nogal optimistische visie omtrent de mogelijkheden.

Wij zijn vertrokken van algemene doelstellingen. In het Mina-plan staat dat men planmatig moet werken. Dit wil zeggen dat men een grondige analyse van de doelstellingen moet maken. Bovendien moet men bepalen binnen welke termijn en met welke middelen men ze zal verwezenlijken. Het ene kan niet zonder het andere. De geloofwaardigheid van het Mina-plan zal staan of vallen met de geloofwaardigheid van de middelen. Ik heb altijd gezegd dat de Vlaamse Regering niet mag vastgeankerd zitten aan prioriteiten van het verleden — en het gevaar is groot dat de prioriteiten gesteld in de nationale context, zullen worden overgenomen in de regionale context — en dat zij de discussie moet aandurven over de herschikking van de prioriteiten. Als er bij voorbeeld geen herschikking in verband met de inzet van de middelen voor openbare werken enerzijds en leefmilieu anderzijds kan gebeuren, dan moet de overheid zich geen illusies maken en zullen er ook geen bijkomende middelen worden ingezet. Dit gaat ook op voor het departement economische expansie. Ik vraag mij af of wij, in een periode van sterke expansie, dit departement wel op dezelfde manier van middelen moeten voorzien, tenzij — en collega De Batselier heeft deze idee reeds een

T. Kelchtermans

tweetal keren herhaald — deze middelen worden georiënteerd naar milieu-investeringen, wat u helpt uw doelstellingen te bereiken. Fietspaden en rioleringen gaan perfect samen.

Wij moeten de lessen trekken uit de ervaring in Nederland. Het concreet Mina-plan 1990-1995 zal budgettair ook duidelijkheid scheppen omtrent het feit waar deze middelen vandaan moeten komen en welke middelen er zullen worden ingezet.

Waterzuivering heb ik reeds behandeld in mijn algemene toelichting. Ik zal daarop terugkomen bij de bespreking van het rapport dat door de studiesyndicaten zal worden ontwikkeld.

U had ook precieze vragen over de honderd miljoen die OVAM voor de ambtshalve verwijdering heeft ingeschreven. In deze cijfers is er geen sprake van het saldo waarover OVAM nog beschikt, met name 340 miljoen.

U beweert dat OVAM te weinig oog heeft voor recyclage-investeringen. Het artikel waarnaar u refereert kan ook recyclage-investeringen toelaten. Ook in de OVAM-begroting zijn er kredieten voorzien op artikel 95.3.1 en 95.3.3. waarbij ook onderzoek en ontwikkeling en aanverwante projecten kunnen worden ondergebracht. In een aantal gemeenten, waaronder Diepenbeek, loopt dit soort pilootexperimenten. Daar wordt aan recyclage gedaan met financiën voorzien door dit artikel.

Collega Bosmans had het over de Bond Beter Leefmilieu. Zoals ik daarstraks reeds zei is er geen enkele oneerbiedigheid gemoeid met het bedrag dat wij hen ter beschikking stellen noch met de visies die wij met hen hebben besproken. De onafhankelijkheid blijft gegarandeerd. Ik heb er geen moeite mee om de milieuvereniging in de toekomst als belanghebbende partij te erkennen. Ik wens mij aan te sluiten bij elk initiatief dat in die richting gaat en onderschrijf met u dat er een tegenstrijd is tussen de kritiek die de Volksunie-fractie heeft

uitgebracht op het Mina-plan en die nogal hard overkwam — waarvoor de journalist deels verantwoordelijk zou zijn — en het standpunt dat de heer Capoen in de Commissie heeft ingenomen, waar zijn nuancering toch iets duidelijker was dan hier. Het moet geen provincialisme zijn. Ik denk dat het Mina-plan daarmee niet veel uitstaans heeft. Degene die zijn beoordeling daardoor heeft laten leiden heeft zichzelf meer schade aangericht dan het milieu.

De heer Capoen heeft vragen gesteld in verband met de milieuwetgeving, onder meer de onduidelijkheid, de inspectie, enzovoort. De milieuwetgeving moet beter worden gecoördineerd. Dat is een lopend initiatief. Midden 1990 moet de opdracht rond zijn. De inspectie zal moeten worden gecoördineerd en er zal een onafhankelijk kader moeten worden gecreëerd met een eigen statuut. Ik zie niet goed in hoe de inspectie met een normaal administratief statuut haar opdracht kan uitvoeren. Dat houdt echter niet in dat er massaal aanwervingen moeten gebeuren. Dat kan binnen het kader van de regionalisering van de administratie. Er bestaat een zekere verwarring in verband met het nationale Departement van Leefmilieu. Er blijven voor dat Departement op nationaal vlak niet veel bevoegdheden meer over. Na de derde fase van de staatshervorming moet er meer duidelijkheid komen in verband met de bevoegdheden. De vraag rijst of het nog zin heeft een nationaal Departement te behouden vermits meer dan 95 procent van de bevoegdheden nu ressorteren onder de Gewesten.

De heer Cuyvers heeft gesproken over het meerjarenplan. Daarop heb ik reeds geantwoord. Het probleem rondom de CFK's is vooral een kwestie van produktnormen.

In verband met het rationele waterverbruik bestaan er nog geen concrete plannen. Dat probleem wordt gekoppeld aan de problematiek van de waterzuivering en de watervoorziening. Wij zullen in dat verband initiatieven nemen.

In verband met de lokale milieuproblematiek en de studie van Sobemap

heb ik reeds geantwoord aan de heer Dufaux.

Ook op de meeste vragen van de heer Caudron heb ik daarstraks reeds geantwoord.

Omtrent de samenhang tussen de waternverdragen en de waterzuivering was er drie dagen geleden een gesprek met de voorzitter van de onderhandelingscommissie, de heer Biesheuvel, waarin een aantal misverstanden werd uitgeklaard. Wij hopen te kunnen hard maken wat staat in de overeenkomst tussen de Vlaamse Executieve en de Brusselse Executieve in verband met de waterzuivering van Brussel-Zuid, Brussel-Noord en het Woluwebekken. De watervervuiling door het Brusselse Gewest, via de Zenne en de Schelde zal dan een einde kunnen nemen tegen 1993. Wanneer deze overeenkomst wordt gerealiseerd samen met het opstarten van het waterzuiveringsprogramma en we aldus een geloofwaardig programma aan de Nederlandse Regering kunnen aanbieden, dan zal de koppeling van de waternverdragen aan de waterzuivering een andere dimensie krijgen.

Mijnheer Gryp, de meeste vragen over het Mina-fonds en de vergelijking met „Zorgen voor Morgen” heb ik reeds beantwoord. Op uw vraag wat er met de afvalvaten van de „Herald of Free Enterprise” die te Zonnebeke waren gestort is gebeurd, bevestig ik het antwoord dat ik daarover publiek heb gegeven. De 51 vaten die aanvankelijk te Zonnebeke werden gestort, mochten er volgens het statuut van het stort blijven, zij waren immers voldoende afgedekt. Onder de bevolking was echter enige onrust ontstaan omtrent de inhoud van de vaten en er deden daarover allerhande verhalen de ronde. Om daarover duidelijkheid te scheppen heb ik OVAM de opdracht gegeven de vaten opnieuw op te graven. Er werd geconstateerd dat slechts drie vaten van de 51 werden onderzocht. Ik heb toen de opdracht gegeven om alle vaten te onderzoeken. Die bevatten inderdaad milieu-onvriendelijke stoffen, namelijk afval van verpakking en verfslib. Uit het onderzoek bleek dat 47 van de 51 vaten gestort

T. Kelchtermans

konden worden en 4 vaten dienden te worden verbrand. INDAVER heeft de opdracht gekregen de vaten te verbranden. In afwachting dat de verbrandingsinstallatie van INDAVER midden volgend jaar operationeel zal zijn, zijn deze vier vaten veilig opgeslagen. Ik zie geen nadeel in het feit dat binnen INDAVER ook OVAM een belangrijke partner is. Het is immers een goede zaak dat de overheid medezeggenschap heeft in een zo belangrijk industrieel afvalverwerkingsbedrijf om de belangen van de gemeenschap mee te bewaken. Dat OVAM in dit geval rechter en partij is, moet eerder een stimulans zijn om onregelmatigheden te voorkomen. De alertheid op onjuistheden kan door deze situatie worden bevoordeeld, eerder dan dat het in het nadeel zou zijn van de normen die men ter plaatse stelt omdat OVAM, als controlerend orgaan, enige lankmoedigheid aan de dag zou leggen. Mijnheer Gryp, op dat vlak kan ik uw mening niet delen. Wij hebben grote verwachtingen ten opzichte van het industrieel afvalverwerkingsbedrijf waarvan nu reeds, ook in het beheer van het klasse I-stort, wordt bewezen dat het goed is dat de overheid en de privé-industrie hun krachten bundelen.

Op deze wijze zit heel wat meer dynamiek in de aanpak en beschikt men over meer middelen. Tevens is het zo dat de verantwoordelijkheid, in dit geval, later aan de privé-industrie kan worden overgelaten. De controle over het respecteren van de door ons gestelde normen blijft evenwel altijd bij de overheid.

U hebt ook vragen gesteld over de sociale gesprekspartners, over de landbouw, enzovoort.

De heer E. Gryp : Ik heb ook gevraagd wat er zal gebeuren met de vaten die zich nog altijd op de kade bevinden.

Minister T. Kelchtermans : Het gaat om een tiental vaten waarvoor nog geen invoervergunning is gegeven. Die vaten zijn hier onrechtmatig aan land gekomen. Ze zijn op die manier opgevoerd en in een container van P &

O gestockeerd. Als daarvoor geen oplossing komt, stel ik voor dat OVAM de opdracht krijgt, tot de ambtshalve verwijdering en vernietiging van de vaten, maar op onkosten van de afzender.

De heer J. Geysels : Mijnheer de Minister, krachtens de wet van 1987 is Mevrouw Smet bevoegd voor de in- en uitvoer van afvalstoffen. Dit betekent dat alles wat wordt doorgevoerd, haar moet worden meegegeeld. Haar milieucel moet dus hiervan op de hoogte zijn. Voor een aantal stoffen wordt, normaal gezien, door de bevoegde ambtenaren van de diensten van mevrouw Smet advies gevraagd aan OVAM. Aangezien u zegt dat er geen vergunning is, werd het advies in dit geval blijkbaar niet gevraagd.

Minister T. Kelchtermans : Er is inderdaad nog niets gebeurd. Ik herhaal dat de vaten zijn opgevoerd en gestockeerd.

De heer E. Gryp : Voor hoelang ?

Minister T. Kelchtermans : Men kan

geen toelating krijgen voor iets dat uit de zee werd opgevoerd en wordt gestockeerd in afwachting van de normale bestemming.

De heer J. Geysels : Er moet toch een vergunning voor zijn krachtens de wet van 1987, vermits zij werden opgevoerd uit Belgische territoriale wateren.

Minister T. Kelchtermans : Die vaten liggen nu in transit vermits zij nog niet mogen worden vervoerd, dus in afwachting van hun definitieve bestemming. Die bestemming zal niet het binnenland zijn. Normaal zal het de afzender zijn zonet zal er een ambtshalve verwijdering gebeuren. Op dat ogenblik zal voor die 10 vaten de normale procedure worden gevolgd en zal er geen discussie meer mogelijk zijn. OVAM moet dan voor de verwijdering zorgen volgens de voorwaarden eigen aan het produkt.

Het MER zal tevens een weerspiegeling zijn van het decreet. Met de ervaring die wij hebben opgedaan met het besluit van de Vlaamse Executieve zullen wij nadien in het decreet rekening kunnen houden.

Mevrouw M. Vogels (AGALEV) richtte een actuele vraag tot Minister Coens (CVP), over de afschaffing van de richting ecotechniek in de 2^e en de 3^e graad van het eenheidstype-onderwijs

T. Kelchtermans

Volgens u mogen de economische criteria en de tewerkstelling bijvoorbeeld geen rol spelen in dat rapport. Ik denk dat het leefmilieubeleid ook inhoudt de evenwichten opzoeken tussen alle belanghebbenden, met inbegrip van vooral de ecologische belangen. Ook de tewerkstelling heeft een belangrijke rol in het MER.

De heer E. Gryp : Mijnheer de Minister, het opstellen van een MER is een van de bestanddelen voor het toekennen van een vergunning. Bijgevolg zullen al de economische factoren opgenomen in het MER hun weg wel vinden voor het verlenen van de vergunning. Wat heeft tewerkstelling te maken met een MER, gezien het geen enkel effect heeft op het milieu ?

Trouwens het MER vloeit voort uit een Europese richtlijn waarin over de tewerkstelling met geen woord wordt gerept. Het gaat over leefmilieu en niet over economische factoren.

De heer M. Capoen : Mijnheer de Voorzitter, het verbaast mij toch dat de heer Gryp zegt dat de tewerkstelling geen enkel effect heeft op het milieu. Indirect is er zeker al enig effect wanneer iemand wordt tewerkgesteld en energie gebruikt. Als hij een bepaalde activiteit uitoefent, heeft dat immers consequenties op het leefmilieu. Er zijn nog heel wat meer voorbeelden daarvan te geven.

De heer E. Gryp : Mijnheer Capoen, u weet zeer goed waarover het eigenlijk gaat. Het gaat er om de factor economie te laten uitspelen.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer Gryp, ik vind het helemaal niet oneerbiedig dat men in een milieu-effect-rapport het element tewerkstel-

ling te berde brengt. Wanneer men de zaken tegen mekaar moet afwegen en de verschillende elementen op een rij zet, moet ook de tewerkstelling zelf daarbij worden betrokken. Een milieu-effect-rapport dat bepaalde consequenties van investeringen nagaat, zal altijd tot de conclusie komen dat er effecten zijn op milieu. Het is juist bij het afwegen van het ene tegen het andere, dat het beleid zijn rol moet spelen. De tewerkstelling is daarbij een belangrijke factor die ook in dit dossier volwaardig aan bod moet komen. Ik ben het er niet mee eens dat u stelt dat wij daar de lat lager leggen dan de Europese richtlijnen. Wij gaan met het besluit van de Vlaamse Executieve op heel wat onderdelen, ook in de lijst zelf, veel verder dan de Europese richtlijnen. Wij spreken zelfs niet over facultatieve investeringen.

Wij hebben het overal over MER-plichtige investeringen, dat wil zeggen projecten die altijd verplicht een milieu-effect-rapport moeten bevatten, terwijl de Europese richtlijn die enerzijds als MER-plichtige en anderzijds als facultatieve projecten omschrijft. Dit MER zal ook in het decreet aan bod komen. Wanneer hier de beschrijving van de bestaande toestand nog niet is opgenomen, lijkt het mij vanzelfsprekend dat in het milieudecreet daaraan de nodige aandacht zal worden gegeven.

Ik dank de verschillende collega's voor hun inbreng en voor hun belangstelling voor het MINA-plan 2000.

Deze bespreking hadden wij kunnen beperken tot de begroting 1989, zodanig dat deze discussie niet langer dan een half uur zou hebben geduurd. Het verheugt mij evenwel dat er van de gelegenheid werd gebruik

gemaakt daaraan een discussie van het plan zelf en de lange termijnvisie te verbinden.

Trouwens, wij hebben afgesproken — ook collega Van den Bossche heeft daarop gewezen — in het najaar over het MINA-plan een uitvoerige bespreking te voorzien. Op dat ogenblik kunnen wij ook reeds een aanloop nemen om ons MINA-plan 1990-1995 onder de loupe te nemen, vermits wij daaraan op dit ogenblik, wegens het aantal technische aspecten, niet voldoende aandacht hebben kunnen besteden. (*Applaus bij de meerderheid*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen maandag 26 juni eerstkomende opnieuw bijeen om de algemene bespreking voort te zetten met de materie Openbare Werken en Vervoer.

Is de Raad het daarmee eens ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om 15.45 uur.*
